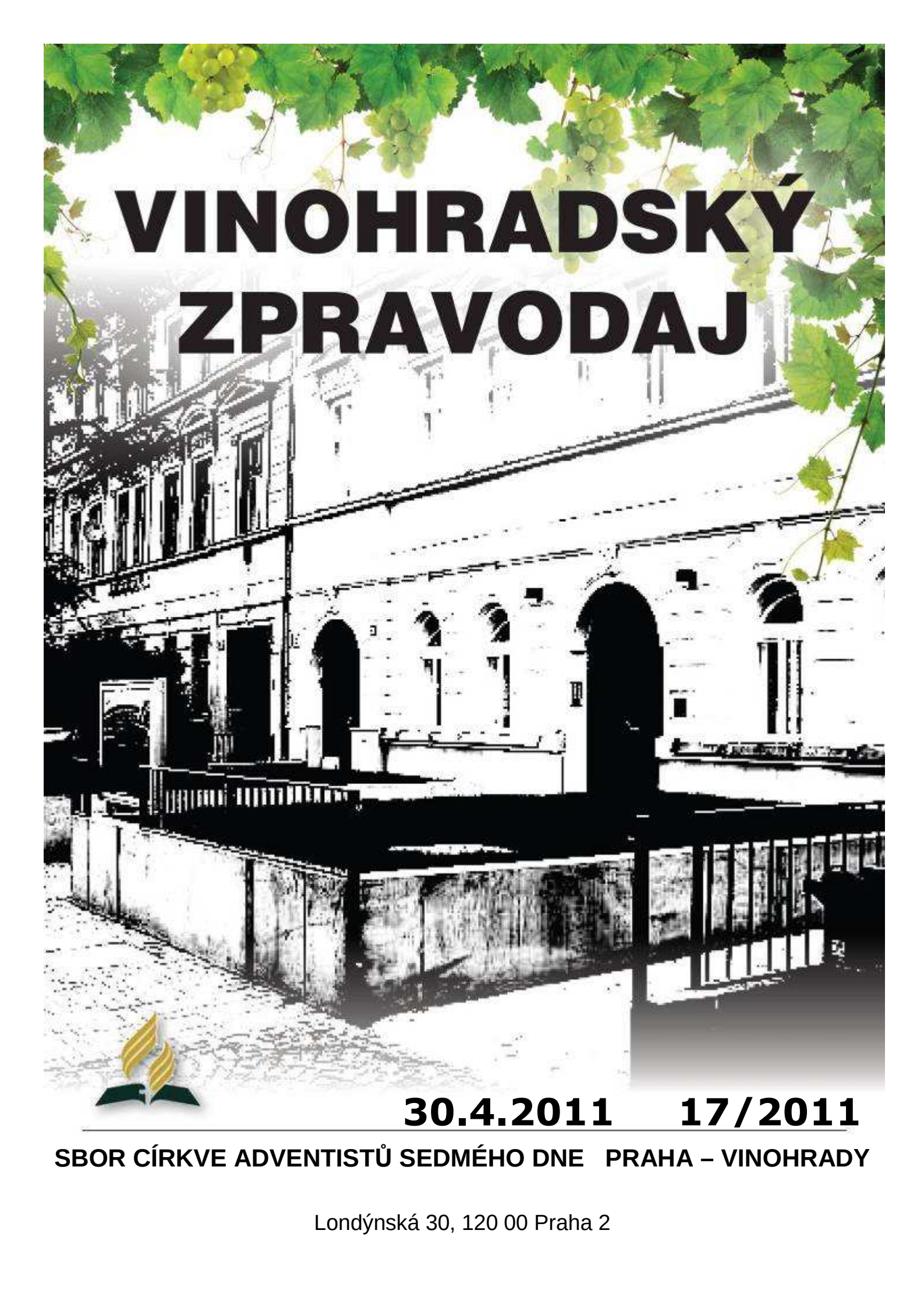

VINOHRADSKÝ ZPRAVODAJ

30.4.2011 17/2011

SBOR CÍRKVE ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE PRAHA – VINOHRADY

Londýnská 30, 120 00 Praha 2

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

30. dubna 2011

9.30 – 10.30	Sobotní škola
	Společná píseň č. 120 a modlitba Sobotní škola v malých skupinkách Sbírka pro misijní projekty CASD Společná píseň č. 189 a modlitba
10.30 – 10.45	Přestávka
10.45 – 12.00	Bohoslužba s kázáním <i>uvádí br. Fuksa Josef</i>
	Varhaní preludium / <i>Petřvalský Lukáš</i> Společná píseň č. 225 Sborová oznámení / <i>Macíková Viera</i> Introit: Iz 25,8 Společná píseň č. 64 Přímluvná modlitba / <i>Čák Csaba</i> Vzpomínka na Františka Lindnera / <i>Bura A.</i> Píseň: „Stanou se zázraky“ / <i>Vlasta & Míša</i> Čtení z Bible – Zj 7,13-17 / <i>Linhartová Jana</i> Modlitba před kázáním / <i>Jonczyová Vlasta</i> Kázání – br. Žalud Miloslav „Přišli z velikého soužení“ Hudební přednes / <i>Petřvalský Lukáš</i> Společná píseň č. 49 Modlitba / <i>Žalud Miloslav</i> Sbírka pro potřeby sboru Požehnání: Ř 8,38.39 Společná píseň č. 280 Varhaní preludium
14.00	Odpolední shromáždění s kázáním – br. Kohút Julius
15.30	Modlitební shromáždění

PROSÍME VŠECHNY O VYPNUTÍ MOBILNÍCH TELEFONŮ BĚHEM BOHOSLUŽBY.

OZNÁMENÍ SBORU VINOHRADY

1. Minulou sobotu ráno náhle zemřel náš milý bratr František Lindner. Včera dopoledne se s ním na Olšanském hřbitově rozloučili jeho nejbližší příbuzní a přátelé. Dnes mu chceme tichou vzpomínku v rámci naší sobotní bohoslužby věnovat také my.
2. Dnes dopoledne nám kázáním Božího slova poslouží bratr Miloslav Žalud. Odpolední shromáždění, které začíná ve 14 hodin, se bude konat v učebně Společenského centra. Kázat bude bratr Julius Kohút.
3. Dnes od 15 hodin proběhne v tomto sále společná zkouška zpěváků z Českého sdružení naší církve na konferenční bohoslužbu
4. Příští sobotu dopoledne nám kázáním Božího slova poslouží bratr Vítězslav Vurst mladší, vedoucí oddělení evangelizace při Českém sdružení CASD.
5. Příští sobotu bude sbírka věnovaná pro podporu aktivit humanitární organizace ADRA. Oběžník ke sbírce najdete ve zpravodaji.
6. Rada starších plánovaná na pondělní večer 2. května od 18 hodin se kvůli nemoci bratra kazatele ruší.
7. Společenské centrum v nejbližších dnech nabízí:

V úterý 3. května od 19 hodin proběhne ve spodním sálu kavárny koncert folkového zpěváka Jiřího Pěšiny. Všichni jste srdečně zváni.

Ve středu 4. května od 19:30 hodin proběhne ve spodním sálu kavárny koncert Moniky Šramlové (piano, vocal) a Pavla Obermajera (guitar, vocal) s názvem Písně a balady.

Přednášky prof. Filipiho, plánované na měsíc květen se kvůli vážnému zhoršení zdravotního stavu přenášejícího ruší. Místo nich proběhne série přednášek MUDr. Josefa Čupky s názvem: „Civilizační onemocnění současnosti“.

Vzpomínka na Františka Lindnera

Elegantní, šarmantní, vzdělaný, zručný, precizní, pracovitý, laskavý, přívětivý, usměvavý, přátelský, dobrosrdečný, obětavý...A to v žádném případě jen proto, že o mrtvých jen dobře. My, kteří jsme jej znali, víme, že takový doopravdy byl. Jmenoval se František Lindner.

Narodil se 17. 6. 1918. Zanedlouho by tedy s námi oslavil své 93. narozeniny. Před týdnem v sobotu ráno 23. dubna však ve svém domově náhle zemřel.

Jeho pestrá životní pouť začala na Příbramsku, kde se spolu se dvěma dalšími bratry Miroslavem a Jiřím narodil v rodině zámečnického mistra Františka Lindnera a jeho manželky Anny. Od bratra žijícího v Anglii jej sice na řadu let oddělila železná opona, o to radostnější však bylo, když se s ním po sametové revoluci mohl znovu setkat. Příběh o jejich rozdělení a shledání tenkrát zaujal dokonce i české žurnalisty. V Anglii dodnes žije jeho švagrová.

Ve svých 22 letech se František oženil. S manželkou Jarmilou přivedl na svět tři děti – syny Františka a Miroslava a dceru Jarmilu. Manželka mu zemřela po padesáti pěti letech společného života a krátce na to si musel prožít i něco tak náročného, jako je pohled na rakev vlastních synů. Jako milující dědeček se však upnul k rodině své vnučky Ivety. Pro ni a její dcery, pravnučky Denisu a Kristýnu, žil a dýchal. Způsobem sobě vlastním se jim pokoušel předat kus sebe.

Významnou roli v jeho životě sehrála také práce. Záhy se projevil jako šikovný, přemýšlivý a zručný řemeslník. V osmnácti letech se na rodném Příbramsku vyučil truhlářem a v jednačtyřiceti se jako zdatný a urostlý muž pustil do velkého životního dobrodružství. Získal výuční list horníka pro rudné doly a v nich pak řadu let tvrdě a poctivě pracoval. Truhlářskému řemeslu se aktivně věnoval až do svých sedmdesáti pěti let. S nadšením vzpomínal na několik let své truhlářské kariéry, kterou prožil v dílnách Národního divadla i na poslední léta praxe, kdy svou zručností mohl obohatit také církev, kterou miloval. Některé z jeho precizně vytvořených výrobků dodnes spolehlivě slouží jeho vděčným zákazníkům.

František Lindner jistě nebyl dokonalý. Mnoho podobných lidí však v životě jen tak nepotkáte. Kvalita lidské osobnosti je dána řadou různých faktorů. František by nás však určitě ujistil v tom, že jeho život formovala víra, naděje a láska. Když mu před týdnem v sobotu v sedm ráno zazvonil budík, měl v plánu vypravit se jako obvykle na bohoslužbu do modlitebny Církve adventistů sedmého dne na Londýnskou, kde za desítky let svého života chyběl doopravdy jen zřídka kdy. Zde se setkával se svým Bohem, který byl nevyčerpatelným zdrojem životních hodnot. Proto se na něm mohla naplnit slova Bible: „Každý kdo miluje, z Boha se narodil a Boha zná...protože Bůh je láska.“ (1. J 3,7.8)

Minulou sobotu ráno se však už do modlitebny nevypravil. Po zazvonění budíku opět usnul, tentokrát spánkem smrti. Spí v náručí svého milujícího nebeského Otce a očekává probuzení, které nastane v den začátku nové epochy světových dějin, epochy lásky míru a pokoje, kdy se vlády nad touto zemí opět ujme Bůh, její Stvořitel a Král. Na tento den se František vždy těšil a připravoval. O onom dni rád ve své Bibli nadšeně čítával a vyprávěl o něm každému, na kom mu záleželo. Kdyby se ještě dnes s námi svým zvučným barytonem mohl pomodlit, určitě by vyjádřil prosbu o to, aby se v Božím království mohl s námi všemi setkat.

Radomír Jonczy

Předpověď Ježíšova utrpení

Kázání z 23.dubna 2011 – Jiří Beneš

Čtení: L 9,44-48

Text kázání: „**Slyšte a dobře si pamatujte tato slova: Syn člověka bude vydán do rukou lidí**“ (L 9,44)

V křesťanské tradici, která je v našich zemích velmi silná, jsme jednou za rok při Velikonocích konfrontováni se smrtí a vzkříšením, tedy s koncem lidských možností a s Hospodinovým činem. Velikonoční svátky mají svůj obsah, kterým je smrt Ježíše a svou perspektivu, kterým je Hospodinova odpověď na tuto smrt (tj. popravu i Ježíšovu vydanost), neboli vzkříšení. Vzkříšení představující naději, je Hospodinovo potvrzení Ježíšova odhodlání podstoupit smrt. Tato naděje se však otevírá jen utrpením. Naše bohoslužba probíhá pomyslně po připomínce Ježíšova utrpení a smrti a před připomínkou jeho vzkříšení. Takže se přímo nabízí, abychom se nyní tímto obsahem Velikonoc, neboli Ježíšovým utrpením a smrtí zabývali. Někdo může namítnout, že je lepší připomínat si vzkříšení, neboť v tom je skryta naděje, výhled, budoucnost. Ale Ježíš soudí jinak, když učedníkům říká: „**Slyšte a dobře si pamatujte tato slova: Syn člověka bude vydán do rukou lidí**“ (L 9,44).

Nevyzývá naslouchat a dobře si pamatovat vzkříšení, ale vydání do rukou lidí. K čemu nám dnes však je vědět a připomínat si časově vzdálené drama, nespravedlivou popravu a s tím související utrpení a bolest? Je to útok na emoce? Má nás to dojmout? Nebo je to jen ilustrace zástupné oběti, tedy toho, že někdo zaplatil za nás? Zkusíme se nad tím zamyslet jinak. Uvědomili jste si, jakou pozici v této velikonoční konfrontaci máme my, čtenáři evangelia a účastníci bohoslužeb? My jsme si zvykli přemýšlet o opuštěnosti, utrpení, bolesti a smrti Ježíše Krista z povzdálí, z pohodlné pozice diváků sledujících z tepla hlediště (tj. při bohoslužbě) to, co se děje na jevišti. To je zcela přirozená náboženská perspektiva, ale s ní se v Ježíšově velikonočním příběhu vůbec nepočítá. Velikonoční drama má tři role, tři typy lidí: poučené (informované) učedníky, Syna člověka a lidi, do jejichž rukou je vydán. O učedníky, neboli adresáty Ježíšových slov vede Ježíš zápas. Oni totiž nemohou být jen nezúčastnění pozorovatelé. Lukáš je ale ukazuje jako lidi, kteří nerozumí tomu, co jim Ježíš říká. Je jim to skryto, nechápou a ještě se bojí zeptat (L 9,45, podobně M 9,32). Jejich svět je totiž jiný, než svět Syna člověka, tj. toho, který bude vydán do rukou lidských. Jak jsme slyšeli z evangelia (L 9,46), oni žijí soupeřením, volnou soutěží. Oni se trumfují. Chtějí být největší, čemuž lze rozumět třeba jako nejdůležitější, nejvýznamnější, nejmocnější, nejvlivnější, nejbohatší. Kariéra a úspěch jsou jejich hodnoty. Takové jsou ovšem hodnoty lidí, do jejichž rukou je vydán Syn člověka. Proto se Ježíš snaží ovlivnit jejich myšlení. Říká jim: kdo je nejmenší mezi vámi, ten je veliký (L 9,48). Tomuto důrazu dnes rozumíme i my. Když si při VP umýváme nohy, demonstrujeme, že Ježíšem zvýrazněné hodnoty známe a chceme sdílet.

Ježíš má velký zájem na tom, aby si jeho učedníci (následovníci) a potažmo i posluchači osvojili jeho hodnoty, jak je patrné ze slov, která tvoří základ našeho kázání: „**Slyšte a dobře si pamatujte tato slova: Syn člověka bude vydán do rukou lidí**“ (L 9,44). Velikonoční dění tak dostává těmito slovy novou a to velmi osobní polohu. Ježíš dělí lidi jen do dvou kategorií: na ty, kdo utrpení nesou, tedy trpí a na ty, kdo utrpení působí. Pokud učedníci nemají něco společného se Synem člověka, pak budou (zůstanou) lidmi, do jejichž rukou je Syn člověka vydán, tedy strůjci utrpení. Pozice těch, kdo utrpení působí, je ovšem bez budoucnosti. Jsou odepsaní. Budoucnost má jen Syn člověka. Budoucnost mají jen hodnoty, jimiž žije Syn člověka. A hodnotou Syna člověka je to, že bude vydán do rukou lidí. Ježíš o tom ví, ví o své perspektivě, o konci svého života. Ví a žije s ní. Přijal ji, osvojil si ji. Je to perspektiva člověka, který je obětí, neboli který je absolutně vydán napospas Hospodinu. Jeho perspektiva má dvě polohy: jedna pojednává o aktivitě Boží, druhá o aktivitě lidí. Výraz „bude vydán“ je tzv. pasivum divinum, neboli trpný rod, který vypovídá a skrytě jednajícím Bohu: „bude vydán“ znamená, že jej vydá Bůh. A Ježíš ví, že jej Hospodin vydá do rukou lidí a nijak se tomu nevzpouzí. Formule „Syn člověka bude vydán do rukou lidí“ je metafora pro popravu, pro násilnou smrt. Takové je Hospodinovo řízení událostí, taková je Hospodinova vůle.

S tím Ježíš žije, tomu se podřídil. Ale není to něco, co by skrýval ve svém srdci, co by si nechával jen pro sebe. Naopak. On to zveřejňuje. Ale nejen to. On své učedníky vyzývá, aby jeho slova nepřeslechli, aby naslouchali, aby do sebe uložili a dobře si zapamatovali, co s ním Bůh učiní a co na něm spáchají lidé. Ježíš chce, aby je tato skutečnost ovlivňovala. Proč mu ale záleží na tom, aby tuto skutečnost o Synu člověka věděli? Protože se jich to nějakým způsobem týká. Ježíš totiž o sobě mluví jako o Synu člověka. To je jednak apokalyptický termín pro mesiáše, jednak je to ale označení pro vzor, model, příklad. Syn, to je zástupce nové, budoucí generace, člověk budoucnosti, nový člověk. Mluví-li Ježíš o sobě jako o Synu člověka, pak svým učedníkům říká: budoucí člověk, neboli člověk s budoucností je pouze ten, kdo je veden Bohem, kdo následuje Ježíše, ale kdo bude také vydán do rukou lidských. Zde na zemi nečeká takového člověka nic dobrého. Dalo by se říci, že Ježíš tak vlastně své učedníky konfrontuje se dvěma přístupy: s přístupem Syna člověka a s přístupem lidí, do jejichž rukou bude Ježíš vydán, tj. lidí, kteří Ježíše zlikvidují, zbaví se jej. Ale to není zcela přesné: Ježíš své učedníky spíše instruuje, jak nebýt v pozici těchto lidí. Jediný způsob, jak v jejich pozici nebýt, je mít podíl na tom, co se děje Synu člověka. A to Ježíš učedníkům opakovaně staví před oči, když je podle Matoušova evangelia celkem pětkrát na své utrpení připravuje. Pětkrát důrazně mluví o svém utrpení a smrti. To znamená, že mu na tom, aby jeho učedníci pochopili a osvojili si hodnoty, jimiž žije, velmi záleží.

Mt 16,21-24 (M 8,31). Když si Petr bere Ježíše po jeho první předpovědi utrpení stranou a kárá jej, ukazuje, jak jsou Ježíšova slova o utrpení způsobeném náboženskými (zbožnými) lidmi pohoršující, provokativní a nepochopitelná. Nelze je racionálně zpracovat, ani akceptovat. Petr to, co Ježíš říká sám o sobě, neunesl. Ježíš jeho kárání odmítne a svou řeč radikalizuje, neboli ještě přitvrdí a vyhroť. Řekne, že utrpení se bude týkat také učedníků. To, co Ježíš předvádí, je styl života, který je pro jeho učedníky závazný a jediný možný.

Odezva druhé Ježíšovy předpovědi utrpení (Mt 17,22-23) je šokující. Po Ježíšových slovech se totiž jeho posluchači, tj. učedníci pohádají o to, kdo z nich je nejdůležitější. Ježíšova slova o tom, že je oběť, už jeho učedníky nezajímají. Žijí jinými hodnotami: svou vlastní důležitostí, slávou. Ježíš a jeho učedníci představují dva zcela rozdílné světy.

Ježíšova třetí¹ předpověď utrpení² je zařazena do zajímavého kontextu. Následuje po podobenství o dělnících na vinici, které končí zjištěním, jak obtížně akceptovatelná je skutečnost, že si Pán dělá to, co on uzná za vhodné a dobré. Po předpovědi utrpení pak následuje žádost synů Zebedeových. Znovu a ještě výrazněji se ukazuje kontrast s přirozeným náboženským myšlením učedníků. Jejich reakce je pragmatická a ukazuje, že z toho, co jim Ježíš říkal, nepochopili vůbec nic. Jejich reakce znova zjevuje hodnoty, které platí v jejich světě. Oni žijí něčím jiným, než Ježíš. Oni si chtějí v budoucnosti užívat. Po slovech o vzkříšení totiž projeví zájem o budoucí prebendy. Už nyní se starají, aby z toho všeho také něco měli, aby z toho měli nějaký užitek, prospěch. Je přece třeba využít příležitost. Na to Ježíš reaguje slovy o tom, že velký je jen ten, kdo je služebníkem a prvním je ten, kdo je „otrokem, tak jako Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé“ (Mt 20,22-28). Syn člověka je, jak je zde zřetelně vysloveno, model, vzor, následováníhodný příklad.

Naposled Ježíš předpovídá své utrpení při VP, kdy učedníkům ukazuje jeho smysl, efekt a současně je do tohoto dění vtahuje: láme chléb, o kterém prohlašuje, že je to jeho tělo a podává jim jej, aby jedli. Taktéž jim podává i kalich, aby pili. Tedy aby nalámané tělo dostali do sebe, aby měli v sobě toho, který se rozlámá. Jediný Lukáš³ zachycuje pokyn, který pak v 1 K 11,24 opakuje také Pavel: **činit to na jeho památku** (L 22,19). Pokyn, který dnes chápeme jen nábožensky, tedy praktikovat obřad a mít při něm povznášející náboženské zážitky. On však byl patrně zamýšlen jako vysvětlení Ježíšova gesta, doplnění předchozích Ježíšových slov o utrpení a vůbec smyslu jeho postoje, oběti a utrpení. Co tedy Ježíš požaduje činit na jeho památku? To z jeho slov vyplývá

¹ Počtvrté Ježíš mluví o utrpení, když říká, že Velikonoce je doba, kdy Syn člověka bude vydán, aby byl ukřižován (Mt 26,2). Nemluví zde však o vzkříšení.

² Mt 20,18-19, je stejně jako obě předchozí zakončena zprávou o vzkříšení, kterou L 9,44 nemá. U Marka (M 10,33-34) je Ježíšova předpověď utrpení reakcí na setkání s bohatým mládencem, tedy na slova o tom, že je třeba vzdávat se, opouštět, ztrácet a unést pronásledování.

³ L 22,14-20, srov. Mt 26,26-28. M 14,22-24.

poměrně zřetelně: přijmout s vděčností rozlámaný chléb, sníst jej, uvěřit jeho slovům „toto je mé tělo“ a po jeho vzoru vydávat se, sebe samého zmařit, ztratit svůj život pro Krista, neboli rozlámat se. Činit tedy neznámá rozlámat pokrm, ale rozlámat sebe. Účastníci VP nejsou jen diváci, zbožní konzumenti, ale vyznavači ponoření do všeho toho, co Bůh se Synem člověka činí. Vždyť církev, tedy společenství jeho následovníků, ctitelů a vyznavačů je přece jeho tělem, tělem, které se láme. Církev jsme my, kdo slyšíme a dobře si pamatujeme slova „Syn člověka bude vydán do rukou lidí“.

My, kdo se k tomuto muži hlásíme jako ke svému vzoru a vůdci, jsme jeho tělo, které se láme a má lámat.

My, kdo nyní společně při VP budeme vyznávat, že jeho hodnoty jsou i našimi hodnotami, tedy že jeho styl života a perspektiva je pro nás určující.

My, kdo rozumíme, že Večeří Páně něco vyznáváme a demonstrujeme. Demonstrujeme, že lámání se je následováním Ježíše tak, jak to za nás dříve vyjádřil Pavel, když řekl: s Kristem jsem ukřižován. Nežiji již já, ale žije ve mně Kristus (Ga 2,20). Vyznejme proto skutečnost, že s Ježíšem sdílíme jeho hodnoty i nyní tím, že společně přistoupíme k Večeří Pánově, přijmeme chléb, o kterém Ježíš říká, že je jeho tělem a kalich, o kterém Ježíš říká, „toto jest má krev“. A důvěřujme, že jeho slova platí tak, jak byla řečena: nalámaný chléb, který pozřeme, bude v nás jeho tělem a víno bude v nás jeho krví proto, že to náš Pán řekl. Vždyť jsme přece jeho tělem.

Amen

AKTUÁLNĚ Z NAKLADATELSTVÍ ADVENT-ORION PRAHA duben 2011

Ludvík Švihálek

Vrabcova píseň o naději

Autor úspěšných titulů (Důvěřuj životu, Tajemství budoucnosti) se ve svých úvahách zamýšlí nad tím, co dává člověku naději. Po sokratovském způsobu pokládá čtrnáct otázek, kterými se obvykle nezabýváme, ale na které – ať vědomě či nevědomě – celý život hledáme odpovědi.

Toto tázání si neklade za cíl člověka znejistit, ale naopak nabídnout víru jako plně uspokojivou odpověď. Otázky jako „Vystačíme si s rozumem?“, „Kdy naděje a láska nejsou iluzí?“ nebo „Co dává člověku cenu?“ vybízejí k tomu, aby si člověk připustil, že víra v Boha, naděje a láska jsou hodnoty, se kterými stojí za to žít.

Tuhá vazba 13 × 20 cm, 152 stran

CÍRKEV
ADVENTISTŮ
SEDMÉHO DNE

Česko-Slovenská unie

Londýnská 30
120 00 Praha 2
tel.: 241 471 939
fax: 244 471 863
e-mail: unie@casd.cz
IČO 00445193

Přečíst ve sborech v sobotu 30. dubna

V Praze 19. dubna 2011

Milé sestry a bratři v Kristu Ježíši,

čas rychle plyne. Opět po roce stojíme před dnem, který je v kalendáři naší církve určen jako sobota pro Adru. Na celém světě, ve všech sborech, si naši bratři a sestry připomínají důležitost praktické pomoci církve lidem, kteří jsou v trápení a nouzi. Církev vnímá nejen odpovědnost za nesení poselství o záchraně pro věčný život, ale i odpovědnost za lidi, kteří jsou v ohrožení života časného. Ani v minulém roce tomu nebylo jinak, ani v minulých tři sta šedesáti pěti dnech, nezavírala církev prostřednictvím Adry své modlitebny před světem, který procházel utrpením a trápením. ADRA pomáhala finančně i prakticky na mnoha místech jak doma, tak v zahraničí. Krásným dokladem její práce se stal v loňském roce liberecký sbor, který v čase povodní na severu Čech dal k dispozici celý svůj objekt těm, kteří přišli ze všech koutů republiky, aby pomáhali obětem povodní. Členové sboru zde poskytovali denně podporu dobrovolníkům vycházejícím každé ráno do postižených oblastí s pomocí při odstraňování důsledků katastrofy. Nebyl to však jen liberecký sbor, byly to další desítky sborů, které se aktivně zúčastnily pomoci, ať už to byla kupříkladu Velikonoční sbírka v ulicích měst nebo benefice na podporu postižených katastrofami ve světě. To i vaší zásluhou dnes o práci adventistické humanitární organizaci vědí snad všichni obyvatelé naší země. Navzdory sekularizaci společnosti tak můžeme zakoušet radost z požehnání, které plyne z aktivní podpory naší práce statisíci občany celé České republiky.

První sobotu v měsíci květnu, tedy **7. května 2011**, spolu s připomínáním práce ADRA tak budete mít možnost svou organizaci podpořit darem. Díky vaší podpoře pak bude moci ADRA zajistit i v tomto roce zázemí pro svou práci doma i v zahraničí. A že ji není málo, dokazují výsledky této organizace, o nichž se můžete dozvědět nejen z informačních kanálů naší církve, ale i z denních zpráv ve všech médiích.

Naše spolehnutí a víru ve vaši podporu vyjadřujeme parafrází slov apoštola Pavla zaznamenanými v druhé epištole ke Korintským: „*Pro Boha jsme totiž Kristovou lábeznou vůní mezi těmi, kdo jsou zachraňováni, i mezi těmi, kdo hynou.*“

Dostatek síly k dávání a radost z něj přejí

Jan Bárta a Edvard Miškeř

Pro sborové pokladníky: Prosíme, shromážděné dary posílejte na účet svého sdružení (v. s. pro ČS 984+ číslo sboru; pro MSS 3257+ číslo sboru)

Dobrovolnické centrum ADRA hledá dobrovolníky

pro vybrané kliniky
Všeobecné fakultní nemocnice v Praze

Co Vám dobrovolnictví nabízí?

- můžete smysluplně využít 2-3 hodiny svého volného času týdně
- uplatníte své schopnosti, dovednosti a nadšení pro dobrou věc
- získáte nové kontakty a možná i přátelství

Čeká Vás například:

- společné povídání s klienty a pacienty
- zpěv, malování, hraní her
- doprovázení na procházkách

Zajistíme Vám:

- výcvik, pojištění, supervizi
- proplácení cestovného

Zájemci o výcvik se mohou přihlásit **do pátku 13. 5. 2011** na adresu:
Alena Skutilová, ADRA, Klikatá 90c, Praha 5, nebo e-mailem na alena.skutilova@adra.cz,
kontaktní tel. 736 673 382. **Výcvik** se uskuteční v neděli **15. května 2011** od 14.00 do 19.00 hodin
v sále prof. Charváta na III. int. klinice v areálu VFN, U nemocnice 2, Karlovo nám., Praha 2

ADRA

Všeobecná fakultní nemocnice

Chcete pomáhat lidem? Staňte se dobrovolníky!

Jste-li pracující, student, nezaměstnaný, důchodce nebo pokud jste na rodičovské dovolené či máte **chvilku volného času**, který byste chtěli věnovat něčemu prospěšnému, je zde **šance pro vás**. Dobrovolnické centrum ADRA právě **hledá dobrovolníky**. Nabízíme vám možnost dobrovolné práce s pacienty vybraných klinik **Všeobecné fakultní nemocnice v Praze**.

„Hledáme někoho, kdo si bude s těmito lidmi povídat, číst knihy, kreslit, zpívat nebo je doprovázet na procházky. Samozřejmě se ale nebudeme bránit, pokud někdo bude chtít realizovat vlastní zajímavé programy,“ sděluje **Alena Skutilová, koordinátorka Dobrovolnického centra ADRA**.

Pokud si nejste jistí, že jste pro takovou práci ti praví, neobávejte se. Je pro Vás připraven **odpolední výcvik**, který se uskuteční v neděli **15. května 2011 od 14.00 do 19.00 hodin v sále prof. Charváta na III. int. klinice v areálu VFN, U nemocnice 2, Karlovo nám., Praha 2**.

Dobrovolnické centrum pro vás bude rovněž **zajišťovat supervizi, pojištění a proplácení cestovného**. „Na závěr nutno říci, že dobrovolníci nenahrazují personál, ale přinášejí něco navíc. Obohacují tak nejen jiné, ale i sami sebe. Studenti a nezaměstnaní získávají také praxi, zkušenosti a informace, které vedou k jejich lepšímu uplatnění na trhu práce,“ dodává Skutilová.

Zájemci o výcvik se mohou přihlásit do pátku 13.5.2011 na adresu: Alena Skutilová, ADRA, Klikatá 90c, Praha 5, nebo e-mailem na alena.skutilova@adra.cz, kontaktní tel. 736 673 382.

Barevná kavárna a SC Londýnská v měsíci KVĚTNU uvádějí:

3.5. 19:00	koncert	JIŘÍ PEŠINA koncert folkového písničkáře
4.5. 19:30	koncert	PÍSNĚ A BALADY Monika Šramlová /vocal/, Pavel Obermajer /guitar/
5.5. 19:00	koncert	FRESH SOUND NEW TALENTS koncert nových pěveckých talentů
10.5. 17.5. 24.5. 19:00	přednáška	CIVILIZAČNÍ NEMOCI od dospívání až do důchodu přednáší: MUDr. Josef Čupka
12.5. 16:30	divadlo pro děti	O DVOU NEPOSLEŠNÝCH TELÁTKÁCH hraje loutkové divadlo Aleše Bílka „Vysmáto“
12.5. 19:30	film	ZLO MEZI NÁMI (ŠVÉDSKO, 2003) Drama
19.5. 19:00	cestopis	ZA VZPOMÍNKAMI NA ROVNÍK fotografie s vyprávěním o cestě za vzpomínkami do rodného kraje s panem Dušanem Pircem
29.5. 13:00	děti	DĚTSKÝ DEN S PTÁKEM PEPEM soutěže, zpívání, vernisáž, občerstvení, zajímavé doprovodné aktivity

Pravidelné aktivity:

BABY CLUB	každou středu od 10:00
GOSPEL – zkouška	každou středu od 17:30

www.londynska30.cz

Všem sestrám a bratrům zpěvákům Českého sdružení

Milé sestry a bratři,

vzhledem ke zjištění, že se do všech sborů nedostala informace o přípravě a společném nácviku písně na konferenční shromáždění Českého sdružení, využíváme tuto možnost, abychom Vás ještě pozvali ke společnému zpěvu.

Vybrali jsme klasickou oslavnou píseň od C. Francka – Žalm 150. Není příliš známá, přesto ji lze nacvičit rychleji, než se na první pohled zdá. Zároveň Vás zveme i k účasti na „pražské“ písni – poněkud modernější Písni chvály. Noty i zvukový záznam lze poslat buď elektronicky nebo poštou. Obě tyto písně budeme secvičovat na dvou pražských zkouškách.

30. 4. 2011 v 15,00 na Vinohradech, kde bude ještě nácvik po hlasech

a 21. 5. 2011 také v 15,00, tentokrát na Smíchově. Tato zkouška už by měla být finální.

Srdečně zveme všechny ochotné a nadšené zpěváky ke společné práci. I když účast je časově i finančně náročnější, věříme, že pozvání ke společnému zpěvu přijme většina zpěváků a těšíme se na spolupráci. Prosíme tímto i o zveřejnění tohoto dopisu v jednotlivých sborech.

Vlasta Jonczyová a

Lenka Říhová (kontakt na tel. 723 016 518 nebo na adrese el.er@centrum.cz)

Byl založen **Fond naléhavé pomoci**. Ti, kteří by rádi přispěli na tento účel, mohou zasílat prostředky, které se rozhodli věnovat, na sborový účet číslo: **1871369/0800**, variabilní symbol **77777**.

SBOR VINOHRADY - KONTAKTY:

PRVNÍ STARŠÍ SBORU	B. Špinar ml.	602 359 095
STARŠÍ SBORU pro mládež	V. Klouda	724 607 200
STARŠÍ SBORU pro křesťanský domov	J. Fuksa	724 607 270
STARŠÍ SBORU pro seniory	M. Fuková	722 443 492
KAZATEL SBORU VINOHRADY	R. Jonczy	739 345 670

INFORMACE O ZPRAVODAJI:

Prosíme všechny, kteří mohou nebo chtějí čímkoliv do zpravodaje přispět, aby tak učinili.

Zasílací adresa pro uveřejnění příspěvků: vinohradsky.zpravodaj@email.cz

Uzávěrka zpravodaje: **STŘEDA**

Žádosti o zasílání zpravodaje elektronickou poštou zasílejte na uvedenou e-mailovou adresu.

www.casd.cz/praha-vinohrady., vinohradsky.zpravodaj@email.cz